

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
KŽ I 753/05
14.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Milom Bandukom, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA zbog krivičnog dela iz člana 245. stav 1. OKZ, rešavajući o žalbi branioca optuženog adv. AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Leskovcu K.br. 18/05 od 11.3.2005. godine, posle sednice veća održane dana 14.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Leskovcu K.br. 18/05 od 11.3.2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom je oglašen krivim optuženi AA zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ i za to delo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 26.1. do 11.3.2005. godine.

Optuženi je obavezan da plati na ime troškova krivičnog postupka 9.000,00 dinara kao i na ime sudskog paušala iznos od 10.000,00 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta navedenog u izreci pobijane presude.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac optuženog zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, troškovima krivičnog postupka i oduzimanju predmeta s predlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe ili se pak presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac Srbije je podneskom Ktž.br. 894/05 od 10.5.2005. godine predložio da se žalba kao neosnovana odbije i prvostepena presuda potvrdi.

Posle održane sednice veća Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP i po oceni navoda iznetih u žalbi našao:

Prvostepena presuda ne sadrži povrede zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP), pa dakle ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP na koje se u žalbi ukazuje.

Pobijajući prvostepenu presudu po tom osnovu u žalbi se istovremeno navode razlozi, kojima se presuda pobija i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U jedinstvenom obrazloženju ovih žalbenih osnova se navodi da je izreka prvostepene presude nerazumljiva, protivrečna sama sebi i razlozima presude i da ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama a da su navedeni razlozi potpuno nejasni i u znatnoj protivrečnosti te da o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava i zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava i zapisnika. S tim u vezi se ukazuje da prvostepeni sud presudu zasniva pre svega na iskazu svedoka SS i utvrđuje da je ovaj svedok u svojoj kući predao kesu sa opojnom drogom policiji iako je svedok na glavnom pretresu izjavio da je opojnu drogu sam odneo u SUP i predao kriminalističkom policajcu BB i da tom prilikom nije izvršeno merenje niti je sačinjena potvrda o prijemu droge. Osim toga, svedok SS2, policajac, u svom iskazu tvrdi da je on samo sačinio službenu belešku a da je droga predata njegovom kolegi VV, o čemu ga je ovaj obavestio i pokazao mu tu supstancu, koju on nije merio, a prilikom slanja droge na veštačenje naveo da se radilo o količini od 30 grama, dok svedok VV u svom iskazu navodi da je po izlasku optuženog iz kuće svedoka SS sa svojim kolegama ušao u tu kuću i da mu je tada SS predao kesu sa drogom, da su oni drogu izmerili i da je to uneto u službenu belešku a da su potom svi zajedno otišli u SUP. S obzirom na izneto, a imajući u vidu da je svedok SS na suočenju sa svedokom VV izmenio svoj iskaz i prihvatio iskaz ovoga svedoka kao i da je u pitanju narkoman koji je i sam optužen zbog istovrsnog krivičnog dela, to po žaliocu njegov iskaz nije mogao biti prihvaćen kao verodostojan. Ovo, tim pre, što po braniocu nije jasno u kom svojstvu je ovaj svedok sarađivao sa policijom. Pored toga, kod njega je pronađena znatno veća količina opojne droge od one koja je veštačena. Žalilac smatra da je svedok SS obmanuo policajce kada im je rekao da je drogu kupio od optuženog jer je optuženi u svom iskazu kategoričan i ubedljiv da ga je svedok pozvao da bi mu vratio dug dajući mu pri tom obeležen novac. Prvostepeni sud, međutim, po braniocu ne daje razloge zašto ne prihvata ovakvu odbranu optuženog koji do sada nije osuđivan pa nije dokazano da je optuženi izvršio krivično delo u pitanju.

Vrhovni sud, međutim, nalazi da su izneti navodi žalbe neosnovani.

Izreka prvostepene presude sadrži sve ono što čini zakonska obeležja krivičnog dela u pitanju o čemu su u obrazloženju presude dati razlozi koji su saglasni činjeničnom stanju i izvedenim dokazima. Prvostepena presuda sadrži sasvim dovoljno razloga i o svim drugim važnim i bitnim činjenicama pa dakle i o tome zašto prvostepeni sud ne prihvata iskaz optuženog da svedoku SS nije prodao opojnu drogu heroin a veruje svedoku da mu je optuženi prodao tu opojnu drogu koje razloge kao pravilne prihvata i ovaj sud. Na kraju, ne stoji ni znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava i zapisnika koja bi predstavljala bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP na koju se u žalbi ukazuje.

Odbrana optuženog AA da je od svedoka SS dobio novac na ime duga, a ne prodaje opojne droge heroin, koja se sledi u izjavljenoj žalbi njegovog branioca opovrgnuta je ne samo iskazom svedoka SS već i iskazima saslušanih svedoka - policajaca i pročitanim pismenim dokazima, pa je s pravom prvostepeni sud takvu odbranu ocenio neosnovanom, a razloge o neprihvatljivosti takve odbrane u svemu prihvata i ovaj sud.

Naime, svedok SS je u svom iskazu bio jasan, ubedljiv i dosledan u pogledu svih odlučnih činjenica. Detaljno je objasnio da je dobrovoljno prihvatajući predlog radnika SUP-a da im pomogne zatražio od optuženog, od koga je već kupovao opojnu drogu, da mu proda 100 grama opojne droge heroin a da mu je ovaj kritičnog dana doneo drogu u količini od od 30 grama, za koju mu je on dao novac u iznosu od 22.000,00 dinara, od kog iznosa novca je 15.700,00 dinara bilo obeleženo, pa da je nakon odlaska optuženog iz njegove kuće o tome obavestio radnike SUP-a kojima je opojnu drogu predao. Ovakav njegov iskaz potvrđen je iskazom svedoka VV, policajca, koji je po njegovom pozivu došao u kuću svedoka, kada mu je optuženi drogu predao. U skladu sa njegovim iskazom je i iskaz svedoka policajca SS2 koji je kritičnom prilikom sačinio službenu belešku o preuzimanju droge. Na kraju, iskaz svedoka SS je potvrđen i činjenicom da je kod optuženog nakon odlaska iz kuće svedoka pronađen novac od kojeg je 15.700,00 dinara bilo obeleženo od strane radnika SUP-a Leskovac. Stoga je ovakav iskaz svedoka SS i po oceni ovoga suda verodostojan i pored činjenice da je najpre tvrdio da je kesu sa opojnom drogom predao u SUP, a nakon saslušanja svedoka VV potvrdio iskaz toga svedoka da je istom kesu sa drogom predao u svojoj kući, a na čemu se u žalbi branioca insistira.

Iskazom svedoka SS kao i izvršenim veštačenjem nesumnjivo je utvrđena količina opojne droge heroin koju je optuženi prodao navedenom svedoku, pa isticanje u žalbi da je kod njega pronađena mnogo veća količina (49,5 grama) i da nije jasno šta je sa preostalom količinom droge, bez značaja je, tim pre, ako se ima u vidu da je svedok i prethodnog dana kupio drogu od optuženog zbog čega se protiv njega vodi krivični postupak.

Na kraju, optuženi je u toku postupka menjao svoj iskaz navodeći najpre da je novac koji je kod njega pronađen poneo sa sobom da od svedoka SS kupi putničko vozilo, a potom na glavnom pretresu da ga je svedok pozvao da

bi mu vratio dug pa da mu je novac koji je kod njega pronađen i dao na ime duga, što takođe upućuje na neosnovanost njegove odbrane i usmerenost iste na izbegavanje krivične odgovornosti. Stoga, nema sumnje da je optuženi kritičnom prilikom svedoku SS prodao navedenu količinu opojne droge na mestu i po ceni navedenoj u izreci pobijane presude, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud. Neosnovano se stoga u žalbi branioca nastoji da predstavi da je svedok SS obmanuo policajce kada im je rekao da je drogu kupio od optuženog, pa da nije dokazano da je optuženi izvršio krivično delo u pitanju.

Ostali navodi žalbe ukoliko se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka ili pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje su bez uticaja na ishod postupka.

Prvostepeni sud je, dakle, utvrdio sve činjenice i okolnosti, i to kako one koje čine obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i one koje se tiču psihičkog odnosa optuženog prema izvršenom delu, a pravnom ocenom po članu 245. stav 1. OKZ pravilno je primenjen krivični zakon. Ne može se, stoga, prihvatiti pravno stanovište izraženo u žalbi da je optuženog trebalo osloboditi od optužbe usled nedostatka dokaza.

Ispitujući pravilnost odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je izrečena kazna zatvora od dve godine i šest meseci u skladu sa težinom izvršenog krivičnog dela i stepenom krivične odgovornosti optuženog. Prilikom odmeravanja kazne prvostepeni sud je imao u vidu sve u ovom pogledu relevantne činjenice i okolnosti navedene na strani 13. obrazloženja pobijane presude, koje je pravilno ocenio, dajući pri tom utvrđenim olakšavajućim okolnostima značaj osobito olakšavajućih okolnosti, koje opravdavaju promenu odredaba člana 42. i 43. OKZ i ublažavanje kazne. Stoga, a kako se u žalbi ne navodi neka nova olakšavajuća okolnost koju prvostepeni sud nije imao u vidu, izrečena kazna se pokazuje nužnom za ostvarenju u zakonu propisane svrhe (član 33. OKZ), pa se žalba ocenjuje neosnovanom.

Odluka o troškovima krivičnog postupka doneta je po pravilnoj primeni člana 196. ZKP pa se žalba i u ovom delu pokazuje neosnovanom.

Pravilna je i odluka o oduzimanju predmeta doneta na osnovu člana 69. i 245. stav 5. OKZ.

Sa svega napred iznetog a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća – sudija

Mila Banduka, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

OK